Ζηλυβρίας Σγνάτιος ο Χορτασμένος

Νέος Ελληνομνήμων Τ. Δ' 1907 σ. 484 5

„Μεταξύ των ρητορικας συγγραφας γραψάντων Βυζαντίνων τάσσω ο Κ. Krumbacher (Geschichte der byzantinischen Litteratur σ. 452) η τον Σγνάτιον Χορτασμένον, λέγων περι αυτου τάδε πανηρ ου αγνοούμεν τα κατα τον βίον η τον χρόνον καθ' ον έζησε, γράψας υπομνήματα φ τα Προγυμνάσματα του Αφθονίου, ευρισκόμενα π. χ. εν τω Ρικκαρδιανω κώδικι της Φλωρεντίας 58 φ. 1 κ. ε. Πρβ. τα σημειώματα του Ε. Witelli εν Studi ital. di filol. classica Τομ. Β'. 1894 σ. 508 η 570."

Περι τούτου του Σγνατίου Χορτασμένου δυνάμεθα διά τινων συνδυασμων να παράσχωμεν ρόπον τινας διασαφούσας πληρέστερον τα καθ' αυτον. Και πρωτον ζηλοι ο αυτος προς τον ανύπαρκτον Χορτάσμιον, ου ο Boissonade (Anecdota Graeca Τομ. Ε' σ. 354 κ. ε.) εξέδωκεν εκ του Παρισιακου κώδικος 1270 την μικραν πραγματείαν την επιγραφομένην Πως διαιρήσομεν ορθως τους γραφομένους εν βιβλίοις των γραμματικων ρίχους, του Ζηλυβρίας, ήγουν του Χορτασμίου". Το δε όνομα Χορτασμίου εν τη επιγραφη της πραγματείας ταύτης προῆλθεν εκ παραναγνώσεως του αληθους ονόματος Χορτασμένου ένεκα της παλαιογραφικης ομοιότητος προς αυτον, φ μηκος εκτενόμενον ε των εν συνδυασμω γραμμάτων εν, ην παρατηρούμεν και άλλοτ' εν κώδιξι του δεκάτου πέμπτου αιωνος. Ίδε π. χ. εν

Σηλυβρίας Γρηγόριος Χαρτοφύλαξ.

Περὶ τὸ διάστημα ἀρχιερωσύνης ἀνεκδότου βασιλικοῦ προσώπου πρὸς τὸν αὐθεντικώτερον Νικηφόρον τὸν Βλεμμυδόν (τόμ. σελ. ἐκδεδομένων ὑπὸ ἐμοῦ Ἀρχαιρεσιῶν σ. 41 ἐξ.) ὁ τὸν χρόνον "ἀνεκρίνη" τὸν κώδικα Vaticanus Graecus 1089ª Ἀριθμοσιῶν Μ. 41 sup. ἐν Νικοδήμου 115 (4636) γραφόμενον "ἀνεκρίνη" ἐν τοῖς Παρισινοῖς 817 καὶ 1191.

Ἐκλέκτωρ καθιερωθεὶς ὑπὸ τοῦ Χαρτοφύλακος τῶν Παρισινῶν βιβλιοθήκης ἐγένετο καὶ ὁ αὐτὸς ὁ Γρηγόριος Χαρτοφύλαξ τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ δὲ ἔδει εἰσέτι Σηλυβρίας. Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον δεκτέον νὰ [illegible] πρὸς τὸν Γρηγόριον Σηλυβρίας εἶχον τὸν κώδικα Ἐπιστολῶν (Epistolae Christianae Τόμ. Α' σ. 1159) γράψαντα [illegible] τοῦ ἁγίου Χρυσοστόμου καὶ τῆς ἁγίας Ἑλένης, κατέχοντα ἐν τῷ κώδικι 19 τῶν ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τῶν Παρισίων τὸν Β' τόμον τῆς ἐν Βιβλιοθήκῃ τοῦ Βατικανοῦ.

Ἀλλὰ ποῖος ἦτο ἄραγε οὗτος ὁ Γρηγόριος Χαρτοφύλαξ ἐκεῖνος μητροπολίτης Σηλυβρίας; Ὁ μὲν Boissonade (ἀνέκδ. ἀν.) περὶ τὸ ταραχῶδες Χαρτοφύλακος Σηλυβρίας τοιοῦτος λόγον ἔχει· Selymbriae urbi illum episcopum Chorasmium, quae aetate fuerit ignoro. Sed recentissimum esse qui dixerit, a vero non aberraverit. Ὁ δὲ Le Quien (Ὀρθ. ἀν.) γράφει περὶ τοῦ Γρηγορίου Σηλυβρίας· quem saeculo proinde decimo quarto vel decimo quinto adulto sedisse oportet. Ὅθεν δὲ ἐφάνησαν αἱ γνῶσαι τοῦ Le Quien οὐδὲ

Προλ 1446 Δηλυβρίας Σγνάθιος Χορθασμένος

καθ' ην ο Σγνάθιος υπήρξεν αρχιεπίσκοπος Δηλυβρίας. Το πρώτον ήμισυ τε δεκάτε πέμπτου αιώνος. Και δη φ αυτον υπολαμβάνω αναφερομένην μίαν των εν τῳ Vaticanus graecus 914 επιτρόπων Σοιδώρου ιερομονάχου ότις ῥηναι αναμφηρίτως ο έπερθα γενόμενος Μονεμβασίας. Εἶνε δε αύτη η θεθάρθη των εν τῳ κώδικι εκφνῳ επιτρόπων τε Σοιδώρου, η επιγράφεται." Τῳ Χορθασμένῳ." Και γράφρ μεν αυτην ο Σοίδωρος" εκ τῆς τε Πέλοπος, ὅθω μεν ου πολυ τῆς υμετέρας αφεγκωνίας πολεως. ὅθω δε η των οικηθόρων εκαθέρας παρ' αχλήλας συνεχως αφικνουμένων" Παρατυγχάνει δ' όμως κα την μακραν αυτου οικοπον. Εκ δε τε εξης χωρίου τῆς επιτρόπης δηλοῦται η λογιότης τε Χορθασμένου." Ὁτε τοίνυν καθ' ημην αυτην όντως γράμματα πέμπομεν, ου καλα μεν, τῆς σης δε ερωτικα ψυχης, ποίαν αυτος ἔξη α πολογίαν, η συχνα δυνάμενος πέμπειν και μακρότερα μεν η συχνα, καλλίω δε μᾶλλον η μικρα; Τράφε τοίνυν, τῷ τε κάλλῃ των επιτρόπων ευφραίνων ημας τὴν τε σην υγίαν ταύταις ημιν παραδηλων, ην εν τι των καλλίτων ηγούμεθα." Ὁτι δε ο Σγνάθιος Χορθασμένος ἔξη αρχομένου τε ιε αιῶνος εξάγεται η εκ τε σημειώματος τε Βατικανικου κώδικος Reginae Suecorum 6, ότις τῳ 1446 ανῆκεν φ τα Δημήτριον Λεοντάρην. Ἰδε Νέου Ελληνομνήμονος Τ. Δ' σ. 313 κ.ε. "